Ч. 118 (13.663). Львів, вівторок 8. травня 1934. Poczłowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Редакція і Адміністрація Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

В перші роковини Свята „У. М. Х."

Святочна Академія Марійських Дружин у Львові.

Величаво відсвяткували Марійські Дружини Львова перші роковини незабутнього Свята „Українська Молодь Христові". Ці роковини, започатковані святочними богослуженнями у всіх львівських церквах (не було тільки вмуровування пропамятних таблиць через спротив консерваторського уряду, який досі проєкту тих таблиць не затвердив), завершила велика академія під протекторатом Ексц. Митрополита Шептицького, що відбулася в гімнастичній салі академічної гімназії. Академію ту звеличали своєю присутністю оба владики Бучко і Будка, протоігумен оо. Василіян С. Решетило, багато вищого й нижчого духовенства, визначні українські громадяни (ки) та маси молоді обох полів. Саля була заповнена вщерть, а до того багато охочих мусіло відійти через відсутність місця.

На богату, дуже доцільно вложену програму свята зложилися: „Марійський гимн" у виконанні хорів акад. гімназії і філії під проводом проф. Ковалика, ядерна промова студ. Ю. Фединського, хор фах. школи СС.Василіянок під проводом п. Д. Котка, що відспівав „Хваліте Бога" Лірина, деклямація поеми А. Курдидика „Марії" (уч. гімн. „Р. Ш." І. Курочко), сольоспів уч. гімн. „Р. Ш." Р. Яросевич „Богородице Діво" Нижанковського і на домагання ще й наддаток, хор семинарії СС. Василіянок, що відспівав під проводом проф. К. Гладилович „Молитву" Гавптмана й „Услиши Господи" Кишакевича, фортепянові соля молоденького віртуоза Сев. Сапруна (Шуберта „Імпромпту Ас-дур" і Бетовена „Варіяції Ґ-дур), сольоспів студ. Р. Гумнілович (Люцці: „Аве Марія"), деклямація учен. філії акад. гімназії А. Пшивого („Христос" Врхліцького-Чеховича), хор малої духовної семинарії під проводом Д. Котка, що відспівав „Через поле широкеє" і „Нині отпущаєши" Веделя. Закінчив свято ефектовний, хоч трохи за довгий живий образ у виконанні семинарії СС. Василіянок і Католицький гимн, що його підхопила вся саля. Акомпаніював до всіх точок проф. д-р Б. Кудрик.

Свято, виведене незвичайно дбайливо, й зі смаком, полишило по собі незатерте враження і буде певно для всіх його учасників милим споминoм на все життя.

Свячене у Львові.

Свячене Комітету будови церкви СС. Василіянок при вул. Потоцького.

Традиційне вже свячене Комітету будови храму СС. Василіянок при вул. Потоцького ч. 6. відбулося вчора при поважній участи громадянства тої дільниці Львова і запрошених громадян з інших частин міста. Комітет будови явився на це свято в комплеті.

Попередили це спільне свячене гагілки, виведені на подвірю монастиря ученицями семинарії під проводом проф. М. Ганицької. Зібрана публика горячо оплескувала виконавців. Опісля всі перейшли до великої салі, де вислухали кількох продукцій хору під проводом проф. К. Гладилович.

З черги о. прал. Куницький довершив посвячення яйця і присутні в числі до 100 осіб засіли до заставлених столів. Першиий промовив о. прал. Куницький, що привитав учасників, підніс вагу церкви в тій дільниці Львова і побажав Комітетові якнайкраще довершити розпочате діло. А дальше промовляли: голова Комітету будови о. Ю. Дзерович (двічі), о. д-р Застирець, мец. д-р М. Волошин і мец. д-р Боцюрків від Чар. Організації Українців міста Львова. Крім того відчитано привіт від Союзу Українок такого змісту: „На розбурханому морю української дійсности церква дім Божий є не тільки спокійною пристанню, де крім знеможеної душі зможуть найти укріплення у своїх смутках та зневірі, але також найсильнішою твердинею проти винародовлення, проти переходу в табор щасливіших переможців. Тому іменем Союзу Українок бажаю щиро Комітетові будови церкви, щоби якнайкраще виповнив своє велике завдання та здвигненням цього храму на хвалу Богові засвідчив про непохитну віру в Божу поміч українського народу, зокрема українського Львова".

При кінці голова Комітету будови повідомив присутніх, що посвячення площі і фундаментів нової церкви відбудеться вже за кілька тижнів, як тільки магістрат пришле затверджені пляни будови.

Свячене в т-ві дозорців „Воля".

До кращих післявеликодних свят належить безперечно свячене, яке відбулося мин. неділі в т-ві українських дозорців „Воля", що має свою домівку в домі „Просвіти". Це молоде товариство вспіло за півтора року згуртувати поверх 800 членів, має свій прапор, свою музику і відграє в організаційному руху українських низів у Львові важну ролю. В год. 5. попол. зібралося в просторій салі при гостинно заставлених столах поверх сто членів. Посвячення доконав як парох о. крил. Лопатинський і виголосив гарну святочну промову. Опісля заговорив о. крил. Лаба, а згодом Преосв. еп. Будка. Привітну промову виголосив голова т-ва Козицький, витаючи запрошених гостей і представників преси. Підчас гостини промовляли: еп. Будка, який незабаром мусів відійти, опісля о. крил. Лаба, дальше від Народної Організації пос. д-р Степан Біляк і секр. Добрянський, від преси ред. Кузьма і від громадянства адв. д-р Марітчак. Була теж деклямація маленької дівчинки Мелимук.

Святочні сходини пройшли серед сердечного настрою зібраних і гармонійного обєднання нижчих та вищих кол українського громадянства.

Згорів Володимир.

САРНИ, ПАТ. 5. травня в місті Володимирі вибухла велика пожежа, якої жертвою впали майже всі будинки. Пожежні сторожі зі Сарн і околиці врятували почт. уряд, поліційну станицю та гром. уряд. Пожежа тревае дальше. Причина невідома.

САРНИ, 6. 5. ПАТ. Подробиці пожежі такі: 5 травня в год. 14.50 загорілася в одному домі Бельска й увесь будинок станув у вогні. Сильний вітер переніс вогонь на сусідні будинки та охопив усе містечко. З околичних місцевостей приїхали 4 вогневі сторожі, одначе не могли перешкодити, щоби вогонь не поширювався, тому рятували лише найважніші обекти, як пошт. а поліц. станицю, громадський уряд та почт. агенцію. Ті будинки врятували, зате згоріли городський суд, жидівська громада, божниця, православне приходство 7-кл. народня школа, та понад 200 домів. Згоріли теж крамниці з харчами. Втрат є на мілион золотих. Дві тисячі людей остало без даху. Пожежу зльокалізували щойно в неділю в год. 11. передполуднем.

Таки хоче балтійського пакту.

ПАРИЖ, ПАТ. Соціялістичний „Популер" у телеграмі з Риґи повідомляє, що ком. Літвінов хоче довести до пакту, що ґарантував би незалежність балтійських держав, без уваги на відмову Німеччини. Задля того Літвінов нібито навязав переговори з Парижем і Льондоном, щоби здобути піддержку тих урядів. Уряд СССР рад би запевнити незалежність балтійських держав при помочі Анґлії, Франції, Польщі та скандинавських держав.

ПРОДОВЖЕННЯ ПОЛЬСЬКО-БІЛЬШ. ПАКТУ.

СССР не буде встрявати в польсько-литовський спір.

МОСКВА, ПАТ. 5. травня польський амбасадор Лукасевич і комісар Літвінов підписали протокол, що продовжує речинець важности пакту неагресії між Польщею та СССР на 10 літ, себто до 31. грудня 1945, з тим, що після того речинця пакт автоматично продовжується на два роки.

В кінцевому протоколі того акту устійнили, що ноти комісаря Чічеріна з 1926 р. до литовського уряду при підписуванні пакту неагресії між СССР і Литвою не вільно інтерпретувати так, начеб її метою було встрявання уряду СССР в управильнення територіяльних справ, зясованих у цих нотах.

—o—

ПРЕЗ. ГІНДЕНБУРҐ ХОРИЙ.

БЕРЛІН, 6. 5. ПАТ. Кружляють тут чутки, що президент Гінденбурґ захорів. Погіршився стан здоровля після операції, якій нібито Гінденбурґ піддався на днях. З урядового боку нема ніяких вісток у тій справі.

—o—

ТРОЦЬКИЙ НА ОСТРОВІ.

ПАРИЖ, 6. 5. ПАТ. „Пті Парізіен" стверджує, що Троцькому на місце побуту визначили острів Е, який має ледви 2—3 квадр. км. поверхні та 1000 душ населення. Тому діяльність Троцького на цьому острові могтимуть без труду контролювати.

—o—

ВАГАБІТИ ЗАНЯЛИ ГОДЕЙДУ.

КАІРО, ПАТ. Потверджується вістка, що арабські війська під проводом Савда заняли пристань Годейду. Горожани чужих держав, які схоронилися на острів Камаран, вернулися до Годейди, бо Ібн Савд запевнив чужинцям безпеку. Савд, як зачувати, піде негайно походом вперед. Емір Фейсал, Савдів син, сказав що піде на столицю імама Ємену, Сана.

—o—

ЗМІНИ В ПОЛЬСЬКОМУ КАБІНЕТІ.

Варшавська „АБЦ" нотує чутку, ніби в найближчому часі прийде до змін в польському кабінеті, а саме на становищі міністра освіти. На місце Вацл. Єнджеєвича стане міністром дотеперішній віцеміністр Каз. Перацький. Рівночасно є чутки, що віцеміністр Бобковський одержить теку міністра комунікації на місце Буткевича.

—o—

ЗГИНУЛО 6 РАДЯНСЬКИХ ІНЖИНІРІВ.

МОСКВА, ПАТ. У Кривому Розі на Україні згинуло трагічною смертю підчас катастрофи в копальні залізної руди 6 визначних інжинірів. Сталося це підчас досвідів над новим способом добування руди, що його придумав інж. Мосинчеико. Він також згинув у катастрофі. Згинув теж начальний інжинір тресту та його заступник. Всіх похоронять на кошт держави, а їх родини одержать забезпеку.

Український Народній Союз.

(З приводу 40-ліття.)

Американські українці переживають цього (1934 р.) року небуденний пійом. Ще в лютому минуло 40 років від тієї хвилини, коли наші незнані еміґранти під впливом сердечних слів своїх нечислених провідників, може перший раз відчули потребу лучитися в організацію за прикладом інших народів. Ця організація, це Український Народний Союз. Тоді коли американські українці захоплені своєю цінною організацією святкують по ріжних кінцях Америки 40-літній ювилей У. Н. Союзу, слід би й нам збільшити їхню радість з того приводу хочби лише зареєструванням тих обставин, серед яких він народився і тих осіб, які біля нього трудилися, і тих осягів, які У. Н. Союз добув у ріжних напрямках своєї 40-літньої діяльности.

У сімдесятих роках 19-го століття, коли почалася українська еміґрація до Америки, не було там законів про суспільну допомогу робітникам. Нема їх щоправда й сьогодні. Тому треба було подумати над зорганізуванням відповідних установ. Угорські „руснаки“ (з теперішнього Закарпаття) мали вже в той час свою допомогову організацію „Соединеніє“ і свій часопис „Руський Вістник“. Керму цілого руху закарпатських „руснаків“ тримали в руках русофільсько-мадярські священики. Та незабаром прийшли туди з Галичини деякі українські священики. Вони то розглянулися у відносинах і побачили, що треба усунути русофільські впливи. В 1893 р. оснував тодішній парох українців Джерзі Ситі о. Григорій Грушка (нар. 1859 р., † 1913 р.) часопис „Свободу“. Він сам був її власником, редактором і сам носив часопис на почту. Вже в числі з 1. листопада писала „Свобода“, що „конечно треба заложити в Америці народне общество під назвою „Народний Руский Союз“ з такою метою: „Спомагати хорих і виплачувати посмертне; закладати читальні і вечірні школи для дорослих; ширити просвіту між народом за помічю корисних книжок, як це робиться в старім краю; настававати на те, щоби русини брали американські папери і ставали обивателями тієї землі, на котрій живуть. Дальше закладати політичні клюби і брати живу участь при виборах“.

По пятьох місяцях постійної агітації за такою організацією, яку повела „Свобода“, горстка українських еміґрантів, що осіли в Шамокин (Па) оснувала перший відділ Союзу під назвою Брацтво св. Андрея. Це брацтво істнує до сьогодні. Незабаром оснувалися ще відділи в Монте Кармел (Па) Джерзі Ситі (Н. Дж.), Олифанті (Па), Мейфілд (Па) і Вилкс Бер (Па). Дня 22. лютого 1894 р. в тому дні, коли американський нарід святкував память Батька краю, Юрія Вашингтона, зійшлися представники тих відділів у Шамокин на перші збори і там склали першу головну управу з головою Теодозієм Талпашем, Іваном Ґловою як касієром і о. Іваном Константкевичем як секретарем.

„І, о диво, трупи встали і очи розкрили! І брат з братом обнялися і проговорили слово тихої любови“.

Такими словами привитав ці перші збори о. І. Грушка. А „Свобода“ приняла ту велику подію віршом:

„Веселися, Русе Мати,
Діти не пропали!
В Америці вни пізнались
Наче з гробу встали
Обнялися твої діти,
„Союз“ заложили,
Братня любов, спільна поміч
На вік їх скріпили“.

Від першої хвилини свого істнування стапув Н. Р. Союз на виразно національному ґрунті та став приятелем і опікуном українського робітника в Америці. Від перших днів довів Союз боротьбу з темнотою та з рабськими прикметами народу, відкривав еміґрантам очі на те, хто вони і якого роду, славив силу й твердість духа народу. „О, незломна сила руського духа, О, віро руська, тверднїша від гранітних скал віковічного зеленого Бескида“, так писала „Свобода“, яку „Союз“ відкупив від Грушки на орган товариства.

Чергові збори товариства (звані Конвенцією) відбувалися у ріжних місцевостях і були справжньою маніфестацією тогішньої горстки свідомих робітників і відданих їхній справі гр. кат. духовників. До 1902 р. Союз не мав постійного місця осідку. За осідок товариства уважалося місцевість кожночасного секретаря. Щойно в червні 1902 р. винаймили постійну домівку у Джерзі Ситі, в лютім 1911 р. закупили на власність Союзу каменицю при вул. Ґренд ч. 83, до якої перенесли також „Свободу“ з друкарнею. З початком 1928 р. докупили ще сусідню каменицю. Обі ці камениці розібрали й вибудували модерний, огнетрівкий, будинок, на якого чоловій стіні пишається викутий у граніті український та англійський напис „Український Народний Союз“.

Лев Ясінчук.
(Л. б.)

СВЯТОЧНІ СХОДИНИ „НАУК. Т-ВА ІМ. ШЕВЧЕНКА“ У ЛЬВОВІ

З нагоди Шевченкових роковин відбулись в неділю 6-го ц. м. в год. 11-ій у салі музею „Наук. Т-ва ім. Шевченка у Львові святочні прилюдні сходини членів Товариства та запрошених гостей. Голова Т-ва д-р В. Левицький, відчиняючи коротким словом ці сходини, підкреслив, що з огляду на 120-ліття народин патрона Т-ва цього року представники всіх трьох секцій виїмково складаються на три реферати.

Замісць неприсутнього акад. Ст. Смаль-Стоцького, що не міг приїхати з Праги, частину його реферату „Сучасні літературознавці і Шевченко“ прочитав д-р В. Сімович, пояснюючи на вступі своєрідний підхід до студії Шевченкознавства нашого сеніора-фільольоґа. Ст. Смаль-Стоцький стоїть на тому, що всю аналізу „Кобзаря“ треба переводити з самого тексту поета, відкидаючи всяку т. зв. вплиknown — впливольоґію. Всі характеристичні риси Шевченкової творчости корінятьcя в його власнім світогляді та світогляді українського народу. Вся історична спадщина українського народу та його народній побут відбились у своєрідних Шевченкових думах, наскрізь оригінальних, яким нема у світовій літературі ні паралелі ні пари.

Д-р М. Андрусяк дав огляд дослідів сучасної української історіоґрафії, наводячи найважніші праці наших істориків, зовсім загальні та спеціяльні. У цьому огляді згадав про післявоєнний період живої праці наших істориків при „Українській Академії Наук“ і про ті політичні причини, які дуже хутко відобрали нашим ученим змогу свобіднішого розсліду старовини й по-

---

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 8. ТРАВНЯ 1934.
(З конкурсу „Діла“ під гаслом „Кожний може стати письменником“).

СОФІЯ ЛАЗОРЕНКО.

ОДНА НІЧ.

Над горами ходили важкі, сиві хмари. Снувалися низом, зачіпали за верховіття стрункиx смерік. У повітрі було парно. Тихо-непорушно стояли дерева. На заході стелилися багряні хмарини й закривали собою сонце. Надходив вечір. На крилах сірих хмар спускався на землю.

З малої, лісної стації відходила „льокалька“. Довгі вагони повні були зрубаних смерекових пнів. Вечором їхали до сіл робітники й туристи. Ми з розпукою дивилися на повні вози. Годі було приміститися, а „бідічки“ завзято дивилися на небо й ворожили, що вночі впаде дощ. Їхало ціле товариство. Треба було пропихатися ліктями й робити собі місце на льорах. Десь далеко на переді возів свиснула протяжно машина й поволі рушила з місця. Ще кілька осіб вспіло вчепитися возів.

Остаточно лишилася тільки я, що того дня була „міхоношею“, тобто двигала коци й харчі. Важко було пропхатися з таким тягарем і тому я безрадно дивилася, як на закруті за лісами слалась щораз вужча смужечка диму.

Сутеніло. Якийсь гомін пішов лісами. Може верталися робітники з ліса й кричали дорогою. Хмари нависли зовсім низько і горами відбивався голос грому. Страшно стало. Ніде не було хатини. До найближчого села дві години ходу, якщо йти рейками. Лісом уночі можна заблудити.

Недалеко шляху між деревами стояла стара буда. Може колись сіно до неї складали, може зробили її робітники, щоби можна було сховатись у час негоди. Це був звичайний дах на стовпах, доволі низько спущений і просторий. Ще стало тільки часу, щоби сховатися туди й простелити собі оті „прокляті“, тепер такі дорогі коци. Посередині під дахом стояла велика купа ріща. Вона хоронила мене з одної сторони, а з другої видніло темне небо й дивилася просто ввічі чорна ніч. Дощ лив. Моє сховище лежало на горбку так, що вода спливала просто до потока.

Ліс шумів. Недалекий потік зібрав мабуть, бо розбивався тепер голосно на прибережному камінню.

Крізь шум зливи почули ми якісь важкі кроки і сопіння. Хтось ішов мабуть скоро до мого захисту. Щільно обвинулася я коцом і завмерла. Близько себе почула я важкий віддих і прокльони. Звичайні, людські прокльони, що сипали громами на погоду й Карпати, тільки стилізовані по німецьки. Либонь якийсь нічний товариш, що заблукався, чи може відбився від своїх. Він поліз просто на другу сторону піддаша і я лекше відітхнула. Добре, що така темрява огорнула світ. Я лежала тихо й не ворухнулася. Мій товариш довго вовтузився, кляв на чому світ стоїть, а вкінці почав легко віддихати. Заснув. Після зливного дощу небо випогодилося і в моє сховище заглянули зорі. Вкінці сон завитав і до мене.

Сонце вже було високо, як я прокинулася і розглянулася довкола. До потока сходив саме мій товариш ночі й набирав води до якогось казанчика. Я лежала спокійно за барикадою ріща й він не міг мене доглянути.

Потік шумів. Ліс стояв увесь золотий. Мінився всіми барвами веселки на тлі ясно-блакитного неба.

Мій товариш вертався з водою. Розкладав огнище під високою смерекою. Мокре гілля не хотіло мабуть горіти й тому він прийшов до мого сховища, щоби набрати сухого патиччя. Вкінці мене відкрив. З рук випало йому ріща й він дивився на мене, як занімілий. Вкінці зачав сміятися голосно, дзвінко, аж гомін пішов лісом.

„Новий Адам, новий Адам“ — підспівував собі якусь арію й сміявся. Був ясноволосий і високий, мав такі дивні, дитячі очі, певне скорі до радощів і сміху. Вкінці ми порозумілися. Говорили по німецьки, він віденським діялектом, я — шкільною „клясичною“ мовою.

Спільними силами варили ми сніданя. Він сотий раз переповідав нашу нічну історію й вкінці став рецитувати із Біблії про сотворення жінки.

„Так, тепер бачу, як дуже мусів здивуватися Адам тим більше, що не бачив ніколи таких двоногих „істот“.

Чи я чула як він кляв? Мусів викричатись, але він не знав, що недалеко нього лежить ясноока „Фея“. Він студіює, а на феріях блукає світами. Тепер пізнає Карпати. Тут так гарно. Як пустий хлопчище ляг горілиць у траву й дивився в синє небо на верховіття смерек, вкінці спинився поглядом на моїх очах.

„Ще бракує до нашої історії яблука, що його Ева дала Адамові, правда?“ — І він витягнув із свого наплечника велике, червоне яблуко й положив його на зеленій траві.

В лісі чути було стук сокир. Гейкали рубачі „гей р-у-п-п“ і після того важко валилася стара смерека. А сонце світило так ясно, гори купалися в сяєві й маленькі смерічки тремтіли тихо. Може будив їх гомін рубаного ліса, а може раділи, що після бурі засяло сонце? Надїздила льокалька. Приїхало багато осіб. Мій товариш знайшов своїх. Привітали нас сміхом і криком. Треба було розставатись.

Як я сиділа вже на льорі, на мої коліна впало червоне яблуко з карточкою, привязаною шнурочком. Машина рушила з місця.

Мій товариш дивився вслід і його дитячі очі були чомусь сумні.

На закруті дороги прочитала я карточку на яблуці. Стояли там тільки два слова: „Die Schade doch“.

Думала я над тим, чого йому шкода. Життя було прегарне, сонце золотило ліс. Забігало зайчиками по голих зрубах, шукало може заячих смерік?

Ішов удар сокир. Залізо віддалося у тіло смерік і плила з них живиця. Ішов дим жертвенний, пахощі ладану кудись у небо. А за кожним ударом сокири боляче здригалося серце.

І все це разом: та нічна зустріч із гимном природи залишили спомин, що виділяється досі зпоміж тисячі інших.

Чому? Зрозуміють це тільки ті, що самі пережили таку ідилію

вітої доби. Згадав теж про розмірно слабий рух чисто наукових історичних праць у Галичині та його причини.

Д-р Р. Єндик дав коротенький огляд „Законів генетизму", зупиняючись трохи ширше на заслугах Менделя, з нагоди 50-ліття його смерти. „Генетика" термін утворений Бейтсоном означає ту частину біольоґії, що займається унаслідкуванням прикмет, їх змінами, розвитком та еволюцією. Наука ця, зовсім нова, старається здати собі справу, чому і завдяки чому орґанізми мають наслідком спадщини схожі та ріжні риси. Методи цієї науки основані на обсервації та експерименті, засувають цілу низку фільософічних проблем.

На закінчення сходин голова Т-ва піддав думку, щоб переслати привіт від „Наук. Т-ва ім. Шевченка" з нагоди 80-ліття нашому найбільшому сучасному вченому д-рові І. Горбачевському у Празі.

ВИСТАВА

УКРАЇНСЬКОЇ ФОТОҐРАФІКИ У ЛЬВОВІ.

6. ц. м. відчинило „Українське Фотоґрафічне Т-во" у Львові свою пяту виставу в салях Національного Музею. Вистава ця в двох салях показує 216 знимок, що перейшли сувору оцінку жюрі, бо рівень їх дуже високий. Наші фотоаматори стараються зробити фотоґрафію справді мистецькою і здоганяють своєю технікою чужинців, що працюють у цій ділянці віддавна.

У виставі взяло участь 52 членів: Олекса Балицький (Бортники), Тарас Володимир Балях (Зборів), Богдан Борщ (Львів), Лев Вань (Самбір), Микола Глинський (Львів), Нуна Говикович-Рожанківська (Львів), Володимир Голіян (Львів), Ярослав Горалевич (Львів), Марія Городиська (Львів), Маріян Ґавдяк (Станиславів), Петро Ґембарський (Товмач), Юліян Дорош (Львів), Евген Дурделло (Львів), Ярослав Еливів (Львів), Степан Жук (Львів), Іван Заяць (Львів), Яків Капрі (Кутиська), Ярослав Коваль (Цінева), Дарія Колесса (Львів), Роман Крохмалюк (Львів), Василь Лев (Львів), Галя Левицька (Львів), Олекса Левицький (Львів), Степан Лепкий (Дрогобич), Евген Лотоцький (Львів), Мирон Лятишевський (Пулави), Ліна Малицька (Шляхтинці), Ів. Волод. Манастирський (Львів), Ярослав Маренін (Львів), Ярослав і Роман Маляки (Львів), Теодор Мацьків (Ходорів), Олександер Мох (Львів), Степан Микитка (Львів), Роман Мирович (Прага), Нестор Нижанківський (Львів), Володимир Паньків (Львів), Іван Пашкевич (Коломия), Олекс. Пежанський (Львів), Василь Пронь (Яворів), П. Ю., Ірина Рутин (Львів), Володимир Савицький (Львів), Ярослав Савка (Львів), Роман Совяковський (Львів), Володимир Тарнавський (Львів), Микола Угрин-Безгрішний (Рогатин), Данило Фіґоль (Камінка Стр.), Ф. К., Евген Храпливий (Львів), Омелян Царевич (Тарнів), Степан Ігор Щурат (Львів), Анатоль Яросевич (Прага).

Найбільше експонатів дали львовяни. А здавалось би, що саме на провінції є найбільше часу та нагоди робити знимки!

Вистава видко зацікавила публику, бо на відчиненні було багато відвідувачів.

—o—

ПРИЛЮДНО ЗДЕҐРАДУВАЛИ.

БУКАРЕШТ, ПАТ. 5. травня в год. 10. в присутності всіх військових одиниць і багатотисячної юрби відбулася деґрадація 8-х старшин, засуджених за участь у змові полк. Прекупа. При звуках труб і барабаненні вивели засуджених на чотирокутник, що його утворили військові відділи. Після відчитання присуду один із старшин зірвав засудженим еполети та шліфи, а один підстаршина поломав їх шаблі. Споміж публики почулися оклики ворожі для засуджених. Опісля засуджених відвели назад до військ. вязниці.

—o—

БЕЛЬҐІЙСЬКОГО КОРОЛЯ ВБИЛИ?

ЛЬОНДОН, ПАТ. Наслідком заяви, що її зложив полк. Гечінсон, нібито бельґійський король Альберт не згинув у нещасливому випадку, а його вбив невідомий чоловік, бельґійський амбасадор висловив глибокий жаль і ствердив: „Я жалію, що таку неправду оголосили".

Економічний огляд.

Українська хроніка.

БУХАЛЬТЕРІЙНО - БІЛЯНСОВЕ БЮРО. — НОВА КООПЕРАТИВА ПРАЦІ.

У стадії орґанізації є коопер. „Комерція", яка має стати помічною і дорадчою інституцією для нашої торговлі і нашого промислу. Покищо в обсяг її діяльности входитиме: закладання правильного і упрощеного книговодства, ведення книговодства доходячими силами, якими будуть її члени, складання білянсів і всяких рахункових зіставлень, бухальтерійні експертизи, а також обчислювання складок до Сусп. Обезпечальні, тощо. Згодом прийме кооператива за себе теж інші завдання, як: податкове дорадництво, ріжні інтервенції в урядових установах, купецька інформація, інкасо як теж аґентурне діло. Цю нову станицю орґанізують фахівці-високошкільники, беручи під увагу потребу цього роду інституції при постійному зрості нашого торговельного і промислового дорібку.

Польська хроніка.

ДЕМОКРАТІЯ, ДЕФЛЯЦІЯ, БЮРОКРАТІЯ І ДЕВАЛЮАЦІЯ.

В польській пресі розвинулась цікава дискусія, до якої притоку дав редактор варшавського „Роботніка" Недзялковський одною економічною тезою, яка знову не подобалась п. І. Матушевському з „Ґазети Польскої". В полеміку вмішались ще: „Курєр Варшавскі" і краківський „Час", коментуючи цю „економічну тезу" на свій спосіб.

Теза п. Недзялковського є така, що демократичні держави лекше переходять крізу капіталізму, ніж фашистівські і півфашистівські держави („Роботнік", 26. квітня ц. р.). Цю тезу збиває п. Матушевський („Ґаз. Польс." з 28. квітня). Ліпше і лекше — мовляв — перетримують крізу деякі держави на заході Европи не тому, що їх політичний устрій ставить їх у ряді демократичних держав, але тому, що вони переводять у себе невблаганно процес дефляції. Фахові міркування автора переконують безіменного передовика „Часу" (з 3. травня ц. р.), хоч має він свої застереження щодо арґументів. Зате п. С. З. з „Курєра Варшавского" (з 2. травня ц. р.) — хоч признає, що „послідовна і всестороння дефляція є певним і випробованим ліком на крізові недуження", то стверджує, що „там, де починається безпосередній вплив державної екзекутиви, там кінчиться дефляція. Вона ділає справно в ділянці приватної господарки. При дверях держ. господарки її спиняє бюрократія". „Державний відтинок" у Польщі живе під знаком кредитової інфляції і через те Польща лежить все ще „на дні крізи". Там буде лежати так довго — кінчає п. С. З. — поки дефляція в Польщі не побідить бюрократії.

ЛЕН, КОНОПЛІ І ВОВНА НА СХ. ТОРГАХ.

Польська преса подає, що великою атракцією цьогорічних Торгів у Львові буде спеціяльна вистава лену, конопель і вовни. Для її зреалізування покликано окремий комітет.

ЗДОБУВАННЯ ВНУТРІШНЬОГО РИНКУ. — РАЙОНОВІ ЦІННИКИ.

При обговорюванні збуту виробів польського промислу заєдно згадують „східні креси", як ті „дівичі терени", що на них експанзія поль. промислу має великі вигляди. Збільшити запотребування товарів на сході Польщі, здобути чи краще витворити там внутрішній ринок, певвіший і рентовніший, ніж ринки закордонні — це гасло не сьогоднішнього і не вчорашнього дня. Діло тільки в тому, що до того потрібно відповідної покупної сили населення на сході Польщі, а ця покупна сила при міцно-хліборобському характері цього сходу і при смішно-низьких цінах сільсько-хліборобських продуктів є розмірно невелика...

Маючи це на увазі, Синдикат Залізних Гут обнизив ціну заліза на 10 зол. від тони для воєвідств: волинського, поліського, виленського, новгородського і части білостоцького воєвідства. Ця знижка дуже невеличка, проте започатковує ділову акцію в напрямі здобування внутрішнього ринку, що досі було тільки темою теоретичних міркувань.

ПРОЄКТ МЕЛІОРАЦІЇ ПОЛІССЯ.

На 1. травня увійшов в життя розпорядок президента дотично проекту меліорації Полісся. До проекту має увійти справа обчислення коштів робіт і загосподарення Полісся і справа підготовки планів як сфінансувати ці роботи і загосподарення. Проєкт має взяти під увагу реґуляцію рік і меліорацію ґрунтів на підставі технічних помірів і природних та господарських дослідів.

ЧЕРГОВА ПРОГУЛЬКА ДО МОСКВИ. — НАДІЇ ЕЛЕКТРО-ТЕХНІЧНИХ ПРОМИСЛОВЦІВ НА РАДЯНСЬКИЙ РИНОК.

У перших днях червня виїде до СССР кільканадцять представників найбільших електротехнічних фабрик у Польщі. Мета прогульки: навязати торговельні звязки безпосередньо на місці. Чи не буде це незабаром нова тема до статті про леґендарну поємність радянського ринку?

ЗДЕРЖЛИВІ ФРАНЦУЗИ. — ГАШЕННЯ ОПТИМІЗМУ ПІСЛЯ ВІДВІДИН МІН. БАРТУ.

Попереднього тижня подали ми на цьому місці думки, що їх висказав у Варшаві п. Барту дотично господарських взаємин Франції з Польщею. Згадали ми теж про оптимістичні думки, які з цього приводу появились. Саме одним із обявів цього оптимізму була телеграма з Варш. до одного французького фінансового часопису, в якій „спеціяльний кореспондент" передбачував уже швидкий приїзд делеґації до Варшави для обговорення госп. справ, що нібито міністр торговлі із Парижа телефонував про це панові Барту до Варшави. Французьке міністерство торговлі здементувало цю вістку, заявляючи, що „вона зовсім безпідставна". З уваги на те, що це „дементі" зробило на декого погане враження, франц. уряд за посередництвом аґ. „Авас" пояснив, що переговори у Варшаві щодо оживлення торговельних звязків є передбачені, але не є правдою, що вже негайно виїде туди якась делеґація.

БІЛЬШЕ НІЖ 80 ПОДАТКІВ.

В „І. Курєрі Ц." появилась стаття д-ра Яна Гупки, в якій автор вичислив ріжні роди податків, що їх платять громадяни Польщі, а які сумою недалекі є до сотки.

Світова хроніка.

ЧИ ВАРТІСТЬ ДОЛЯРА БУДЕ ДАЛЬШЕ ОБНИЖЕНА? — АМЕРИКАНСЬКІ СПЕКУЛЯНТИ.

Ціни сирівців в Америці, що у звязку з обниженням вартости доляра пішли були в гору, тепер знову захитались, але цим разом з тенденцією знижковою. Разом із тим виринуло питання, чи през. Рузвельт не захоче знову підтримати ціни, обнижуючи доляра на дальших 10 відс., до чого має законне право. Очевидно — ніхто не може це питання ані вповні заперечити, ані йому притакнути, бо потягнення, що йшли досі з Білого Дому були в значній більшости для всіх несподіванкою. Проте загранична преса вважає мало правдоподібним, аби президент обнизив дальше доляра до половини первісної його вартости. Є це очевидно тільки здогади.

Загальну увагу світа звернув на себе один фрагмент із боротьби Рузвельта зі спекуляцією. Цим разом іде про срібло, яке спекулянти з великої фінансієри, в очікуванні його ревальоризації громадили у великій кількости і ховали. Рішучий президент видав розпорядок, аби негайно зголосити запаси срібла, після чого почав друкувати спис тезавраторів срібла. Виявилось, що нюйорські великі банки зібрали неймовірно великі маси срібла, надіючись на спекулятивні зиски. У звязку з цією подією ціна срібла на світових ринках обнизилась на 10 відсотків.

ВПЛИВ ДЕВАЛЮАЦІЇ ЧЕСЬКОЇ КОРОНИ НА ЗАГРАНИЧНУ ТОРГОВЛЮ ЧСР.

Тут і там появляються усякі господарські „сензації", які концентрують на собі загальну увагу і те, що було ще вчора сензацією сьогодні відходить у тінь, бо зявляється щось нове. Цікавимось питанням загостреного „трансферу" Німеччини у звязку з заповідженням репресій Анґлією, то знов небуденним крахом найбільшого в Женеві, а одного із найбільших у Швайцарії банку („Дисконтового"), а те, що ще недавно було небуденною сензацією — девалюація чеської корони — сходить на господарських сторінках ґазет до невеличких нотаток. Тимчасом саме найцікавіші є наслідки девалюації. Як свідчать дотеперішні факти — девалюація осягнула свою мету. За квітень нема ще даних, але в березні вивіз з ЧСР зріс на 30 відсотків. Чи такий вислід не може ділати спокусливо? Та покищо ЧСР не найшла дальших наслідувачів.

В. Н-вич.

НОВИНКИ

— Свячене у Львові на Личаківській дільниці відбулося в неділю 6. травня 1934 р. заходами Кружка „Рідної Школи ім. Князя Льва в гарно прибраній салі читальні „Просвіти“ при великій участі громадянства з ріжних верств суспільности. Посвячення доконав о. Чемеринський та в імені Личаківської гр.-кат. парохії зложив побажання на руки голови Кружка Р. Ш. проф. д-ра Панчишина. Промовляли: від Гол. Управи „Р. Ш.“ дир. Іван Герасимович, від Організації Українців м. Львова дир. Орест Радловський, від читальні „Просвіти“ на Личакові дир. Сухий та на актуальні біжучі теми д-р Агатон Добрянський. Настрій був дуже святочний і поважний, а при тому щирий, невимушений — так сказатиб — семейний. Такі свята причиняються до того, що українське громадянство взаїмно запізнається, зживається, а в слід за тим стає суцільним у своїх змаганнях.

— Торбинкар сам зголосився. На вул. Гродоцькій у Львові торбинкар вирвав Яд. Корнацькій торбинку з 120 зол. і документами. Кілька днів опісля в хаті Корнацької зголосився якийсь обірванець і сказав, що принесе її торбинку за винагородою. Корнацька дала арештувати його. Це торбинкар Степан Стасів.

— Пожежа вагону. На стації Щакова вибухла пожежа в залізничому вагоні, в якому були дрібні посилки. Вогонь перекинувся на магазин, та його врятували. Пожежа повстала з того, що від карбідової лямпи занялися гази, які добувалися з бочок бензини й етеру. Шкоди є на 5.000 зол.

— Пожежа Ґредлевих лісів. У суботу вибухла пожежа в лісах бар. Ґреддлів у Гребенові та Коростові. До ратунку забрали всіх лісових і тартакових робітників.

— Влом до костела. В Синевідську Вижнім злодій розбив у костелі кивот і вкрав чашу вартости 450 зол. Найсвятіші Тайни розсипав.

— Вітер зірвав дах вагону. З почтового вагону поїзду, що їхав із Перемишля до Кракова, вітер зірвав дах. Заалярмували машиніста та поїзд зупинили в Медиці. Почтові посилки перенесли до іншого вагону й поїзд поїхав далі.

— Князь зголосився до арешту. На зазив судової влади зголосився до арешту в Пщині князь Пщинський, щоби відсидіти 3-тижневу кару. Засудив суд кн. Пщинського на арешт за це, що без дозволу адміністрації давав у себе працю чужинцям.

Дописи.

РАВА РУСЬКА.

Заг. Збори Повітового Кружка „Р. Ш.“. Дня 19. м. м. відбулися річні загальні збори Повітового Кружка „Рідної Школи“ в Раві Руській. Присутніх на загальних зборах 18 делегатів з кружків та 17 фізичних членів. Збори отворив і ними проводив заступник голови кружка д-р Данило Богачевський, адвокат в Раві Руській. Звідомлення з діяльности Старшини кружка зложив п. Совик Степан. Зі звідомлення слід зареєструвати ось-такі дані: Старшина кружка у діловому році вела відділ правної поради, зокрема займалася переводжуванням шкільного плебісциту, а саме провірювала і вносила до влади шкільні деклярації за українською школою та відклики до міністерства від рішень Кураторії, як теж домагалась від органів шкільної влади усунення зі шкіл учителів, які у школах поводилися супроти дітей некультурно та ображували їх національні почування. Багато енергії і часу посвятила Старшина кружка й організаційній праці в повіті. Не зважаючи на перепони, за діловий рік основано 7 кружків „Р. Ш.“, а саме: в Дениськах, у Голім Раськім, у Камінці Мощана, Корчмині, Радруж-Ліс Глевний, Радруж-Сопіт Малий та у Верхраті, так що праве істнують у Равщині 22 кружки „Р. Ш.“, в тім 1 кружок з правами Повітового Кружка „Р. Ш.“ в Угнові. У минулому діловому році адміністраційна влада заборонила на оснування кружків „Р. Ш.“ у Карові, Любичі Кулайцях, Махнові і в Салашах. Як причину заборони подала влада, що істнування проектованого товариства не дасться погодити з правом і може спричинити загрозу публичного порядку з уваги на склад Старшини. У всіх випадках внесено умотивовані відклики до Воєвідства, одначе Воєвідство затвердило рішення старости. Не менше уваги присвятила Старшина кружка на своїх засіданнях справі ведення акції за масовою жертвенністю на цілі „Р. Ш.“. В діловому році відбулось 26 поїздок до сіл Равщини, вислано 5 обіжників до установ і громадян та 466 письм. Вислід акції увінчався успіхом, бо переведена тричі публична збірка на цілі „Р. Ш.“ дала, як на равський убогий повіт, досить поважну квоту, а саме: 2.637 зол. Крім того вплинула до каси кружка за рік з інших доходів квота 2.782 зол. Отже разом у приходах вплинуло до каси кружка 5.419 зол. Вислано Головній Управі „Р. Ш.“ і розходовано на потреби кружка 5.232 зол. Цифри ті наглядно доказують, що громадянство Равщини розуміє значіння „Рідної Школи“. Усіх членів „Р. Ш.“, зареєстрованих по кружках, є 1.418. В часі ділового року вплинуло до кас кружків зол. 3.230, розходовано 2.963 зол. Книжок по бібліотеках кружків є 1.289 томів, читачів 656. Прочитали вони книжок за діловий рік 2.502. Повітовий Кружок „Р. Ш.“ у Раві Руській удержує власним коштом постійно передшкільне заведення у Раві Руській, до якого ходить пересічно 30—40 дітей обох полів. Крім того треба зазначити, що в повіті ведуть дошкільні заведення церковні братства, а саме: в Потеличі, Угнові і Щеплтиі. По звідомленні п. Совика Степана і звідомленні інж. Терелюка Василя як члена Контрольної Комісії та короткій дискусії, Збори ухвалили уступаючій Старшині одноголосно абсолюторію і вибрали нову Старшину Пов. Кружка „Р. Ш.“ в такому складі: голова в. А. Твердохліб, заст. голови д-р Д. Богачевський, секретар п. Совик Степан, скарбник п. Папишин [illegible]. До Старшини входять ще д-р Карпинич Богдан, Котовський Володимир і дир. Камір Іван. В діловому році постановила новообрана Старшина Повітового Кружка повести енергійну акцію за оснуванням дитячих садків у повіті.

СПОРТ.

ЧОРНІ — УКРАЇНА 3:2 (3:0).

Україна: Бутель 1; Скретота, Олійник; Пашков[illegible], Кішила, Цимбала; Лапчук, Магоцький, Кльош, Воробець, Максимів.

Треба признати, що Україна з цих змагань вийшла з честю, бо потрафила з таким рознорядним противником назагал удержати рівну гру. Кожна з дружин мала для себе одну половину. В першій безперечно ліпшими були Чорні, у другій Україна.

Напад грав у полі добре, спеціяльно Лапчук і працьовитий Магоцький, Кльош розіграєся у другій частині. Воробець працьовитий. Максимів мав багато слабих моментів. У помочі подобався лише Цимбала. З оборонців ліпший Скретота. Воротар Бутель має на совісти одні ворота.

У чорних певна оборона і дуже добрий Чихальський на середині помочі. Україна зачинає, але Чорні відбирають мяч і сильно атакують, але стріли ідуть в авт. В 18 хв. Максимів має догідну ситуацію, але фатально перестрілює. У 22 хв. добуває противник по гарній комбінації перші ворота. У 31 хв. Леменко сильно стріляє вільного, Бутель відбиває, а правий крайник добиває в сітку. В 43 хв. стріляють Чорні треті ворота. Половина 3:0 для Чорних. У другій частині гра дуже цікава. Більше з гри має Україна. Лапчук описується гарними бігами. У 23 хв. по гарній комбінації Магоцький-Лапчук, стріляє Кльош перші ворота. В [illegible] хв. перестрілюють Чорні з певної позиції. Гра стає рівна, раз одні, раз другі ворота є в небезпеці. У [illegible] хв. добуває Кльош другі ворота. Україна старається вирівнати і часто атакує головно правою стороною. Лапчук перестрілює догідну ситуацію. Під кінець гра гостріша, вислід остає без зміни. Видців 2.000, судив п. Тарчинський.

ЧОРНІ II — УКРАЇНА II 4:1 (1:0).

ЗА МИСТЕЦТВО ЛІГИ.

ЛОДЗЬ. РУХ — Л. К. С. 3:1 (1:1).

ЗА МИСТЕЦТВО ОКР. ЛІГИ.

ПЕРЕМИШЛЬ. Польонія — Світезь 1:1 (1:0).
РЯШІВ. Ресовія — Лехія 2:1.

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

ЛЕНС. Погонь (Львів) — Репр. Поль. Еміграції 7:2 (5:0).
ПОЗНАНЬ. Теніс Борусія (Берлін) — Варта 4:2.
ГЛИВИЦЕ. Висла — Форвертс (Нім. Шл.) 2:2.

Як не можете спокійно спати — то підпишіть позичку Рідній Школі на суму 25 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 7. V. год. 7·30 веч. „Фонсеє весілля“ Абон. 19.

Вівторок, 8. V. год. 8 веч. Польс. Т-во Муз. „Веселі кумоньки з Віндсору“ оп. Николая.

Театр Ріжнородностей.

Понеділок, 7. V. год. 7·30 веч. „Карієра Густава Лебреша“ Абон. 18.

Вівторок, 8. V. год. 7·30 веч. „Родина“ віни найнижчі.

Кіна.

АПОЛЬО: „Деревляні хрести“ (на осн. повісти Ролянда Доржелеса).

АТЛЯНТИК: „Отаман Анненків“ (фільма в російській мові).

ВАНДА: „Побіда“.

КАСІНО: „Казанова“ (Ів. Мозжухин).

КОЛІСЕЙ: „Любка з кабарету“, ревія „Це мені вистане“.

КОПЕРНИК: „Чібі“ (віденська комедія), „Баль білих діжечок“ (із Містенгет), оперту в Польщі.

МАРУСЕНЬКА: „Чібі“ (віденська комедія), ревія „Травень, літо, травка!“

МІРАЖ: „Ясноволоса мрія“ (Ліліяна Гервей, Анрі Гара).

МУЗА: „Сховайте наші смутки“ (Льорель і Гарді).

ПАЛЯС: „Нешлюбна ніч“.

ПАН: „Затроєні душі“ та ревія.

ПАСАЖ: „Пат і Паташон у жіночому пансіонаті“, „Улани, улани“.

СВІТ: „Пожежа над Волгою“.

СОНЦЕ: „Королівський любко“, ревія „Катарина в сонці“.

СТИЛЕВЕ: „Дайте мені чоловіка!“ (Анні Ондра), ревія „З усього серця“.

ХИМЕРА: „Чорти в коханні“.

УТІХА: „Остання цариця“ та ревія.

Закордонне радіо.

Понеділок, 7. травня 1934.

Льондон (342,1) 20·15 Муз. фестиваль. **Відень** (506,8) 17·30 Скрипка, 21·20 Форт. ресітал Іверліса, **Братислава** (298,8) 17·05 Форт. ресітал, 19·20 „Погана та сліпий“ авд., 20·00 Рел. концерт у честь Двожака, **Кошиці** (269,5) 12·35 Концерт, **Прага** (470,2) 17·15 Фортепян, 19·20 Веселапрограма **Атльона** (531) 19·55, 20·40, 21·15 Спів, **Білгород** (439,8) 16·30 Популярна музика, 20·30 Опера, **Люксембург** (1304) 21·00 „Дон Пасквале“ ком. оп. Доніцетія, **Берлін** (356,7) 12·00 Концерт, 18·30 Пісні (хор, мандоліни, цитри) **Кенігсвустергавзен** (1571) 11·30 Нар. пісні, 17·35 Форт. музика, **Ляйпціг** (382,2) 17·25 Староітал. музика, **Штутгарт** (522,6) 20·15 „Багдадський цирульник“ оп. Корнеліюса, **Букарешт** (212,6) 17·30 Спів, 20·00 Концерт. **Стокгольм** (426,1) 19·20 „Льогенгрін“ п. Вагнера, 22·00 Пісні, музика, **Будапешт** (550,5) 17·30 Спів, 18·30 20·00 Концерт. **Мілано** (368,6) 11·30 Квінтет, **Рим** (420,8) 12·30 Квінтет, 17·30, 21·00 Концерт, 22·10 Віольончеля.

Вівторок, 8. травня 1934.

7·00—8·00 Ранішня авдиція, 11·57 Сиґнал часу, 1·05 Роля університету й акад. шкіл (відчит для абітурієнтів), 12·10, 12·33 Популярна музика з гр. плит, 13·05 Збіжева біржа, 15·10 Господарські вістки, 15·20 Концерт солістів, фортепян, спів (Совідська), 16·20 Куток мови, 16·35 Легка музика джезової орхестри: спів (Межеєвський), 17·30 Відчит про Бол. Пруса, 17·50 На вулканах Яви, 18·10 Фортепяновий ресітал, 18·30 Сальонова музика з гр. плит, 18·53 Сучасна мадярська повість, 19·10 Всячина та гр. плити, 19·25 Актуальний фейлетон, 19·40, 19·43 Спортові вістки, 19·55 Сільська рерум, 20·00 Вибрані думки, 20·02 Музика незалежної Польщі (спів: Лучай, бас), 21·30 Поезії про льон, 21·45 Легка музика (орхестра, гармонія, банджо), 22·30, 23·05 Танкова музика.

Львівське радіо.

Понеділок, 7. травня 1932.

7·00—8·00 Ранішня авдиція, 11·57 Сиґн. часу, 11·05, 12·33 Концерт сальонової орхестри, 14·05 Збіжева біржа, 15·10 Господарські вістки, 15·35 Ревієві пісоньки й мельодії (гр. плити), 16·08 Балачка, 16·20 Лекція фр. мови, 16·35 Концерт творів Вертайма (спів: Лозінська, скрипка, фортепян), 17·30 Відчит про Сенкевича, 17·50 Батько польського театру Богуславський, 18·10 Наука стенографії, 18·45 Гр. плита, 18·53 Кілька слів про охорону краси старого Львова, 19·10 Всячина, гр. плити, 19·25 Актуальний відчит, 19·40, 19·43 Спортові вістки, 19·55 Сільська рерум, 20·00 Вибрані думки, 20·02 Трансм. з Варш. консерваторії, 21·10 Історія льняної сорочки (фейл.), 21·25 „Спогади“ від забутих до нових шлягерів (два фортепяни, рефрени), 22·10 Великий конкурс варш. залізн. орхестри, 22·40, 23·05 Танкова музика.

Вівторок, 8. травня 1934.

Давентрі (1500) 16·30 Класична музика, 19·20 Фортепян, 2·10 Ревієва програма в присутности короля та королевої, **Віден** (506,8) 12·00, 13·10, 19·15 Концерт, **Братислава** (298,8) 17·10 Камер. музика, **Прага** (470,2) 2·30 „Продана наречена“ оп. Сметани, **Білгород** (439,8) 18·30 Пісоньки, **Рига** (514,6) 16·2 Пісоньки, **Берлін** (356,7) 18·45 Сучасні німецькі композитори, 20·15 „Дер арме Гайнріх“ муз. песа Пфіцнера (під дир. композитора), **Кенігсвустергавзен** (1571) 11·30 Солісти, 17·40 Пісні Гуг. Вольфа (Мартен, тенор), 20·15 Скрипка, **Мінхен** (405,4) 15·20 Оркестрові твори, 17·50 Данні пісні, 19·00 Популярна музика, **Букарешт** (365) 20·00 Симф. концерт, **Стокгольм** (426,1) 20·00 Скрипка, **Будапешт** (549,5) 20·45 Концерт оп. орхестри, 22·20 Цигн. орхестра, **Мілано** (368,6) 13·10 Квінтет, 20·45 „Мадам ді Теб“ оп. Льомбардія, **Рим** (420,8) 13·00 Квінтет, 21·00 „Мефістофель“ оп. Аріга Бойта.

ОПОВІСТКИ

Ситківкові токи на Площі Собєського, основно переробдені, забезпечені сіткою, до вжитку П. Т. Ситкарів від дня від год. 8. ранку. — **Старшина С-ва.** 1581 1—2

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.